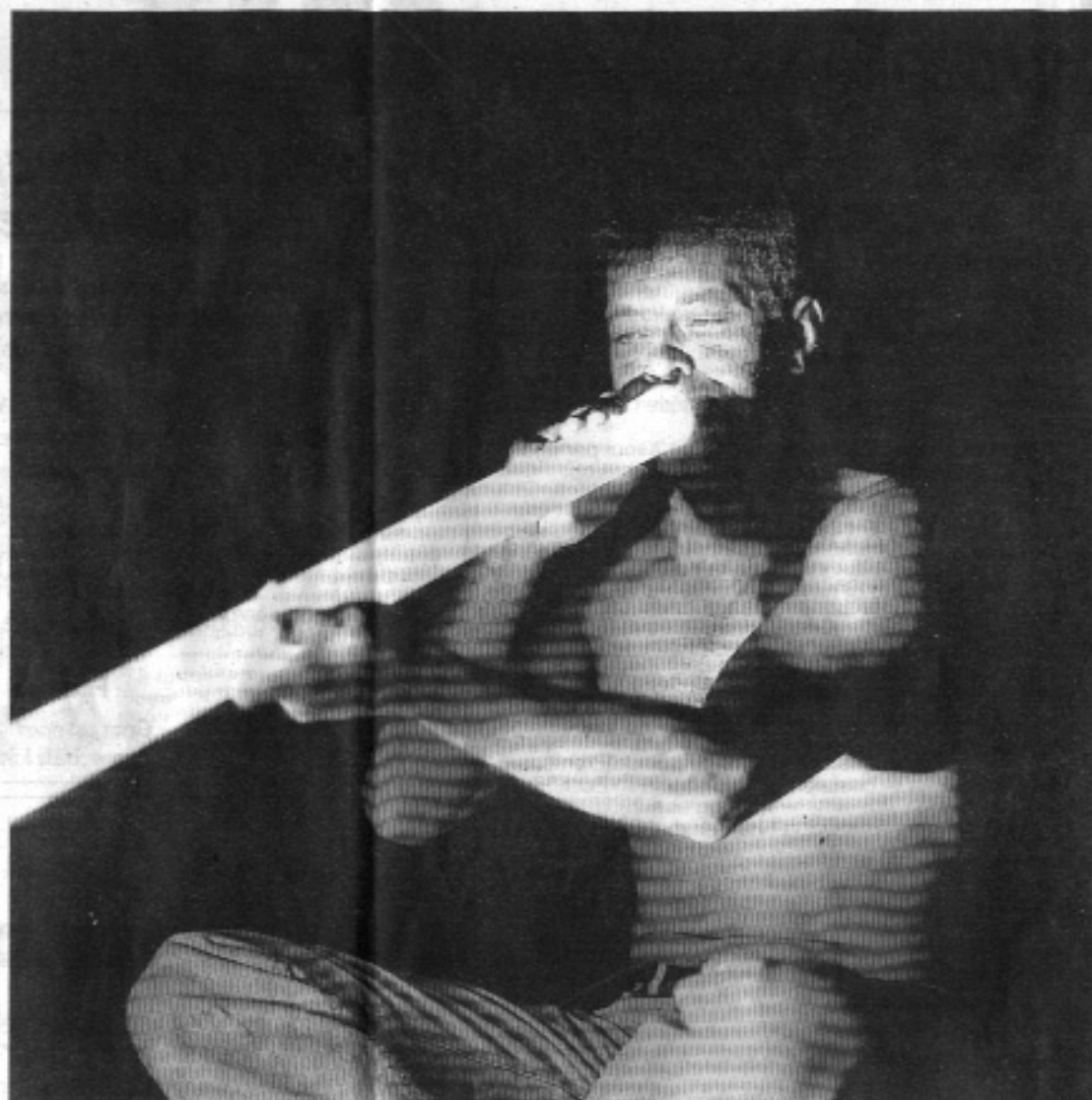
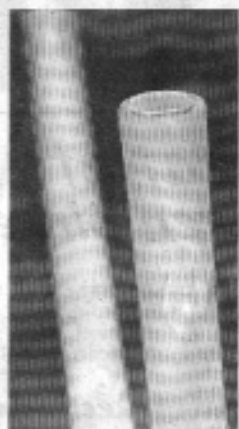

Het is een lamp, maar ook een blaasinstrument. De Didjlight van Bernard Bauer is kunstwerk, verlichtingsobject en didgeridoo ineen. Wie wil weten hoe een schemerlamp klinkt kan de komende dagen terecht in Tubbergen, waar een performance met Didjlights een opmerkelijk onderdeel vormt van de manifestatie Glasrijk Tubbergen.

De klank van een schemerlamp

Door INGRID BOSMAN

Het is een rare gewaarwording. Zo ziet het er uit als een spannende lamp, het volgende moment haalt Bernard Bauer de glazen buis van haar sokkel en klinkt het sonore gemurmel van een didgeridoo. 'De kortste is het makkelijkst te bespelen. Als je een keer toon hebt, dan resonant die bijna vanzelf.' Een originele manier om de visite te verrassen...

Bauer is de komende dagen in Tubbergen in zoverre een vreemde eend in de bijt, dat hij geen glaskunstenaar is. Hij doet ook geen moeite zich zo voor te doen. Ontwerper mag je hem inmiddels wel noemen, maar hij is toch vooral ondernemer. Als zodanig stuitte hij ook op de didgeridoo als inspiratiebron. De Duitser handelt in natuurproducten en importeerde ook originele didgeridoos: de houten blaasinstrumenten waarmee de aboriginals, de oorspronkelijke bewoners van Australië, al duizenden jaren hun rituelen kracht bijzetten. Juist vanwege die achtergrond zijn ze inmiddels zo razend populair als souvenir. In de aanloop naar de Olympische Spelen van 2000 in Sydney werd de vraag zelfs zo groot, dat er een industriële productie op gang kwam. En dat bracht

Bauer weer op het idee om materiaal te zoeken voor een nieuwe variant. Hij zocht het niet in het traditionele hout, maar koos bewust voor een compleet andere, high-tech vorm. Didgeridoo-blazers reageerden enthousiast, en zeker degenen die ook les geven: 'Zij kunnen nu heel goed laten zien welke lippenbeweging je precies moet maken om tonen voort te brengen'. Bauers bedrijf, dat in Düsseldorf zetelt, verkocht de buizen al bijna twee jaar als instrument toen de ranke vorm de ondernemer op het idee bracht van een combinatie met een lamp. De vormgeving werd meteen bekroond door het Design Centrum Nordrhein Westfalen, wat uiteraard veel publiciteit opleverde. Inmiddels zijn er zo'n 2000 exemplaren verkocht, in Duitsland, maar ook in België en Nederland. Ze kosten (afhankelijk van de uitvoering) rond de 530 euro.

De diverse onderdelen worden elders gemaakt, maar in Bauer's eigen bedrijf in elkaar gezet. Het object bestaat uit de didgeridoo buis, waarvan de licht uitlopende onderkant op een roestvrijstalen voet rust. Met kleine glasplaatjes die op de halogeenlamp worden geplaatst kan het licht desgewenst groen, geel, blauw

Performance met Didjlights in Glasrijk Tubbergen

of rood worden gekleurd. De buis is gemaakt van borosilicaat glas, extra sterk glas dat ook wordt gebruikt voor laboratoriumglazen en koffiekannen. Het is gezandstraald, wat voor een melkachtig effect zorgt. Bij de Didjlight wordt standaard een handleiding met cd meegeleverd, waarmee beginners de buis als didgeridoo kunnen leren gebruiken. Hoe vaak dat daadwerkelijk gebeurt is lastig na te gaan, maar een indicatie is er wel: 'Er is ook een uitgebreide leer-cd beschikbaar en die wordt toch vrij geregeld nabesteld.' Ook ervaren didgeridoo-blazers, gewend aan de traditionele instrumenten van eucalyptushout, kunnen volgens Bauer goed uit de voeten met de glazen versie. Hij vertelt met trots hoe Alain Dargin, aboriginee en virtuoos

didgeridoospeeler, in een Klokhuis-achtig programma op de Duitse tv niet alleen handgemaakte instrumenten demonstreerde, maar ook de Didjlight.

Vaste bespeler tijdens de performances met de Didjlight is musicus Waskhar Schneider uit Leverkusen. Hij gebruikt daarbij alle drie de buizen: van 1,12 meter (op dis gestemd), 1,25 meter (cis) en de langste van 1,50 meter (b). Schneider improviseert rondom die grondtonen, waarbij de omgeving - in Tubbergen een leegstaand cafépand - de mysterieuze sfeer versterkt.

Tussen de (korte) optredens door mag het publiek het zelf proberen. Wie weet wat er daarbij nog voor moois ontstaat, want de glazen didgeridoo leent zich ook voor samenspel. Dit in tegenstelling tot de traditionele exemplaren, die ieder een unieke grondtoon hebben en nauwelijks harmoniëren. En mocht Bauer de komende dagen een Twentse midwinterhoorn tegenkomen, dan krijgt Glasrijk Tubbergen misschien ooit nog een andere primeur: 'n oaln roep uit glas. Bauer: 'Er zijn ook al high-tech varianten van klassieke buizen, gemaakt van edelstaal of aluminium.'

Performances met Didjlight door Waskhar Schneider, i.k.v. Glasrijk Tubbergen. Van 2 tot en met 5 oktober, dagelijks elk uur een optreden van circa tien minuten. Tussendoor kan het publiek vragen stellen en evt. zelf proberen te spelen. In pand op de hoek van de Grotesstraat/Uelserweg, voornamelijk café Brokelman. Toegang gratis. www.didjlight.de